

Barnavognur var fyrsti kaffivognurinn

*Í 40 ár hava Gigga og Karl Mouritsen havt
»Kaffivognin« á Eystaru Bryggju í Havn.
Nú hava onnur tikið við*

Nýggj andlit eru at siggja innan fyrri skivuna í Kaffivogninum á keiini í Havn. Karl og Gigga, sum hava havt Kaffivogn har í 40 ár, hava nú lagt frá sær. 1. október seldu tey »vognin«.

Tað verður tó neyván

so, at tey heilt fara at gevast at vitja Kaffivognin, ið hevur verið teirra arbeiðspláss hesi mongu árini. — Men eg má ansa mær, at eg ikki kenni meg ov nógv heima har nú, eg eri so húsvand, sigur Gigga.

Kaffivognurinn er ikki nakar vognur. Men navn ið hevur hingið við, síðan tey byrjaðu at selja úr einum vogni á sinni.

Hugsotið til kaffivognin fekk Karl, tá hann beint eftir kriggið arbeiðði í Íslandi sum prentari. Niðri

við havnina í Reykjavík stóð ein kassi, og í honum seldu fólk kaffi við eina skivu. Hinum megin skivuna var so frægt av plássi, at nakrir fáir mans fingur sitið við kaffikrússi. Tað helt Karl vera sera hugnaligt.

Heimafturkomin søkti Karl fyrst um løyvi at selja pylsur í Havn. Løyvið fekk hann, men pylsuvagnar vóru dýrir. Karl og Gigga høvdu ein gamlan barnavogn, og oman á undirpartinum á vogninum smíðaði Karl ein kassa við rúti í síðuni, einum primussi í og oman á lá ein metallplata.

— Vit stóðu so við vogninum og seldu pylsur á brúnni við endan á Amtsmansbrekkuni. Sleipaðu vognin aftur og fram morgun og kvöld, siga Karl og Gigga.

Út á bryggjuna

Tað vardi ikki leingi, so søkti Karl um at sleppa út á bryggjuna at selja. Barnavognin høvu tey, meðan Karl bygdi ein stórri kaffivogn. Húsið

smíðaði hann úr gomlum timbri, við lúku í endanum at selja út igjøgnum. Húsið stóð á hjólum. Tveir teir fyrstu vognarnir stóðu á hjólum, og síðan hevur sölán hjá teimum ikki itið annað enn Kaffivognurinn, sjálvt um tey síðan hava havt hús. Løyvi fingur tey til at selja kaffi og pylsur.

Karl hevði fyrri tað mesta annað arbeiði eisini, og so tóku Gigga og tey eldru børnini sær av kaffisøluni.

Smátt vara ofta tey fátæku árin. 200 gramm av kaffi, eitt ella tvey mjólkablikk og nøkur vinarbreyð rukku til ein dag. Tey høvdu ikki bókhaldsskyldu tá, av tí at tey ikki høvdu onnur fólk í arbeiði. Men fyrri hvørja viku skrivaðu tey niður á prentað ork, hvat tey høvdu selt, og hvørja útreiðslurnar vóru. Eina viku í 1950 var vinningurin 161,91 krónur!

Kaffivognurinn hevur staðið ymsa staðni á keiini, alt eftir boðum frá havnarmyndugleikunum,

Ketilin, sum Gigga situr við, er tann fyrsti, sum tey høvdu í Kaffivogninum. Hann hava tey varðveitt sum minni um ta fyrstu tíðina. Kaffiketilin, sum nú er í Kaffivogninum, er frá 1964. Karl og Gigga hava avtalað við tey, sum nú eiga Kaffivognin, at tey fáa tann ketilin aftur, tá Kaffivognurinn einaferð fær nýggjan

